

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број:РЖг-2/17
Дана: 22.05.2017. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, судија Смиљана Ристић, у предмету подносиоца приговора за убрзавање поступка АА, одлучујући о жалби подносиоца приговора изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године, дана 22.05.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба подносиоца приговора АА и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године одбијен је као неоснован приговор за убрзање поступка предлагача АА.

Против овог решења подносилац приговора АА благовремено је изјавио жалбу, због битних повреда одредаба парничног поступка, непотпуно или погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права из чл.33 ст.4 Устава РС и чл.6 и 7 ЕКЉП, са предлогом да Апелациони суд усвоји предлог подносиоца приговора за утврђивање постојања повреде права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Крагујевцу П-46/16, да наложи Вишем суду у Крагујевцу да предузме све неопходне мере да се „обезбеди извршење позитивне обавезе, као и да обавезе Републику Србију да предлагачу привремено исплаћује износе од по 1000 еура на име обезбеђења испуњења позитивне обавезе“.

Поступајући судија је, сходно одредби чл.16 ст.4 и чл.18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, након разматрања побијаног решења, изјављене жалбе и списка предмета Вишег суда у Крагујевцу П-46/16, нашао следеће:

Побијано решење није донето уз битне повреде одредаба парничног поступка на које Апелациони суд пази по службеној дужности из чл. 374 ст.2. тач.1-3,5,7,9 ЗПП а сходно чл. 30 ст.1 и 2 ЗВП, а у жалби се, иако се битне повреде одредаба парничног поступка наводе као основ побијања решења Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године, не указује ни на једну конкретну битну повреду, већ из садржине жалбе произилази да се побија закључак првостепеног суда да трајање поступка у предмету Вишег суда у Крагујевцу П-46/16 није неразумно дуго.

Наиме, подносилац приговора у жалби истиче да Виши суд у Крагујевцу одлуке у предмету П-46/16 није доносио у разумним роковима, при чему у прилог својој

тврдњи цитира одредбу чл.44 ст.3 Закона о забрани дискриминације, а затим наводи и да је првостепени суд пропустио да у побијаном решењу испита основаност приговора у делу којим је тражено убрзавање поступка.

Насупрот наводима из жалбе, другостепени суд налази да је у првостепеном поступку правилно утврђено да је, након што је решењем Вишег суда у Крагујевцу П-59/14 од 07.04.2015.године утврђено да је тужба тужиоца АА повучена, Апелациони суд решењем Гж-2968/15 од 05.07.2016.године укинуо напред наведено решење Вишег суда у Крагујевцу, да је у поновном поступку (предмет број П-46/16) подносилац приговора дана 29.07.2016.године поднео суду ургенцију за убрзавање поступка, да списи предмета два пута достављени ВЈТ у Краљеву ради увида, да је подносилац приговора као тужилац поднео суду уређену тужбу прво дана 07.10.2016.године, а затим, по налогу суда, и 07.11.2016.године, а предлог за усвајање привремене мере 16.12.2016.године и 28.03.2017.године. Такође, правилно је првостепени суд утврдио да је расправа заказана за 08.02.2017.године одложена из разлога што је подносилац приговора истог дана поднео захтев за искључење сараднице у Државном правобранилаштву, а противио се одржавању рочишта без присуства заступника туженог, као и да на рочиште заказано за 29.03.2017.године није приступио уредно позван тужилац-подносилац приговора, услед чега је утврђено повлачење тужбе.

Полазећи од напред наведеног, а имајући у виду сложеност чињеничних и правних питања у конкретном предмету, целокупно трајање поступка, поступање суда, јавног тужилаштва и другог државног органа, природу и врсту предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законске рокове за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука, а што су све критеријуми који утичу на оцену дужине трајања поступка у смислу одредбе чл. 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року и одређују да ли је поступак окончан у оквиру разумног рока или није, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да је у периоду од доношења решења Вишег суда у Крагујевцу П-59/14 од 07.04.2015.године, па до подношења приговора, Виши суду у Крагујевцу предузео све потребне мере како би се предметни парнични поступак спровео без одуговлачења, с обзиром да суд није имао периоде неоправданог поступања, јер је радње предузимао у разумним роковима, као и да је понашање самог тужиоца довело до одуговлачења поступка, па су оцењени као неосновани наводи жалбе којима подносилац приговора побија наведени закључак суда и указује на дужину рока за доношење одлуке која је, по његовом мишљењу, разумна.

Имајући у виду да је првостепени суд приговор подносиоца одбио, а не усвојио, Апелациони суд је као неосноване оценио наводе жалбе којима се указује да је првостепени суд пропустио да наложи мере за убрзавање поступка, ово са разлога што, сходно одредби чл.11 ст.1 Закона о заштити права на суђење у разумном року, судији се може наложити предузимање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак само у решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року.

Апелациони суд као неосноване цени и наводе из жалбе да је Виши суд у Крагујевцу побијаним решењем „преправио“ решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4г-28/15 од 06.11.2015.године, што није био овлашћен да учини. Наиме, насупрот наводима жалбе, решење Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године је донето у поступку покренутом приговором подносиоца АА дана 07.04.2017.године, након што је решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4г-28/15 од 06.11.2015.године, којим је утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Крагујевцу П-59/14, постало правноснажно. Дакле, решење Вишег суда у Крагујевцу Р4п-6/17 од 25.04.2017.године је донето у новом поступку, исто се односи на поступање Вишег суда у Крагујевцу у предмету

П-46/16 које није било предмет оцене Апелационог суда у Крагујевцу приликом доношења решења Р4г-28/15 од 06.11.2015.године, тако да је побијано решење независно у односу на раније донето решење Апелационог суда у Крагујевцу.

Без утицаја на доношење одлуке по жалби су наводи из исте којима се указује на одредбе Устава РС, као и одређене чињенице које, по мишљењу подносиоца приговора, могу бити од утицаја приликом одлучивања о тужбеном захтеву у предмету Вишег суда у Крагујевцу П-46/16, тим пре када се има у виду да је одредбом чл.5 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано да се решењем о приговору и жалби не сме да утиче на чињенична и правна питања која су предмет суђења или истраге.

Што се тиче навода и предлога жалбе који су везани за извршење решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4г-28/15 од 06.11.2015.године, односно за исплату примерене новчане накнаде која је одређена наведеним решењем, Апелациони суд указује да исти не могу бити предмет оцене у овом поступку, будући да се извршење спроводи у другом поступку.

На основу свих горе наведених разлога Апелациони суд је сходно одредби чл. 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у изреци.

С обзиром да је жалба подносиоца приговора одбијена као неоснована, сходно одредби чл.153 и чл.165 ЗПП, подносиоцу приговора нису досуђени трошкови поступка.

**Судија
Смиљана Ристић,с.р.**